

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

S. Hvgo Episcopus Gratianopolitanus, Gallvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

S. H V G O

Episcopus Gratianopolitanus,
G A L L V S.

A S S E R T I O I V R I S P E R .

Guigo, primæ Carthusiæ Prior, in vitâ
S. Hugonis, iussu Innocentij
Papæ conscriptâ.*Frequentissimè suorum, & alienorum CAV-
SAS MUNDANAS, & Ecclesiasticas,
audiebat, ventilabat, terminabat.*

ESt hic H V G O inter eos Sanctos Epi-
scopos, quos Episcopatus ambiuit,
non ipsi Episcopatum. Gratianopolita-
no Antistite rebus humanis exempto, ad
Synodum, quæ tum forte Auenione con-
gregata erat, Canonici cõueniunt, com-
pertoque adesse Hugonem, etiam tum
iuuenem (quippe annos septem, & vi-
ginti non excedebat) eum maximè suæ
Ecclesiæ præfici rogant. *At verd ille, (in-
quit Author) repentino timore concussis ab*
imo

imo visceribus, toto reniti corpore, magnisq;
 clamare vocibus, & sese atate, scientiâ, &
 postremo moribus, & vitâ tantis mysteriis
 imparem cœpit affirmare; nec vllatenus pati,
 in suâ salutis periculum, suâ vilitate Officia
 veneranda fœdari. Sed nimirum vrgen-
 tibus Patribus, ac in primis Pontificio
 Legato (qui aliquanto antè domesticum
 eum sibi, & adiutorem adiunxerat) sub-
 eundum iugum, quamuis renitenti, fuit.
 Subijt igitur: sed eiusdem opinionis re-
 tinens, supra quinquaginta annos, qui-
 bus Ecclesiæ suæ præfuit, semper se eo
 dignitatis gradu indignum iudicauit,
 semper eo exui optauit; nonnunquam
 & tentauit semel, iterumque Rom. Pon-
 tificem, vel per internuntios, vel coram,
 eo nomine supplex veneratus.

Porro in ipsius Episcopatus admini-
 stratione, incredibile memoratu est, quæ
 conatus sit, quæ effecerit, quæ passus sit.
 Erat eâ tempestate, non modo populus,
 sed & clerus prope vniuersus diuinarum
 rerum flagitiosè rudis, incompositus in
 moribus, disciplinæ, pulli instar onagri,

impatiens. Sacerdotes ipsi publicè vxores ducere, nuptias celebrare, Sacerdotia nundinari, Ecclesiæ decimas, cæterosque prouentus, cognatis, alijsvè vel donare, vel vendere, sacra & prophana omnia miscere, fas, nefasque susque deque habere. De populo, frustra dicam: tute arbitrari ex sacrorum hominum flagitijs potes. Hanc Hydram aggressus Hugo, in eam sic pugnauit, vt vniuersis capitibus Diuini Verbi gladio resectis, dici possit expugnasse.

Inter hæc Brunonem, memorabilem illum Carthusiensis Instituti Patriarcham, cum socijs excepit, Eremum ijs attribuit; consilijs. & beneficijs fouit; eorum ipse, ac deinceps reliquorum consilijs perpetuò vsus, & , si permisissent, imperijs obtemperaturus. Certè, quod ei Episcopale fastigium non permisit, Patri suo, iam propè decrepito persuasit. Nam is, filij hortatu, horridam illam, ac propemodum crudelem, certè crudam, vt sic dicam, carni vitæ rationem, octogenarius aggressus, decem ipsos, & octo annos

nos

nos in eâ duravit, eique centenarius, aut
præter propter, est immortalus : Filio
Hugone optimum Parentem, in extre-
mâ illâ luctâ, omni ope, studio, operâ
iuuante, & tam carum spiritum exci-
piente, ac quodammodo amplectente.
In quo tam suavi amplexu acquiescen-
tem æquum est, vt ne turbemus.

Cælum petijt anno Christi 1132. Aprilis 2.

G 4

S. THO-

